

ประเพณีตานต๋อดผ้าป่า

คำว่า “ตานต๋อด” ก็คือการให้ทานทอดการทำบุญประเภทนี้ไม่ค่อยแพร่หลายเป็นการทำบุญประเภทนี้จะต้องพร้อมเพรียงหรือรวมกันทำก็ได้ เพราะต้องมีของครบเครื่องบริโภคนุโภคน เช่น มีด พร้า ขวาน จอบ เสียม หม้อข้าว หม้อแกง ถ้วยชาม หม้อน้ำ หม้อนึ่งข้าว เสื่อสาต หมอน มุ้ง เอามาแต่งดาด้วยที่ไม่บอกใครรู้ จัดทำกันแบบเงียบๆ เอาเวลาไปทานไม่ให้มีเสียงดัง ไม่มีฆ้อง กลอง ไม่บอกป่าวร้องใคร คนไหนรู้ ก็มาช่วยกัน การทำบุญเช่นนี้ มักทำกันในฟลูดหนาว (หน้าหนาว) ทำเวลา 5 - 6 หุ่บ ไปแล้วพระจำวัดอย่างสนิท (ตุ้เจ้าสบาย) ช่วยกันจัดดาอย่างเงียบๆจะถวายท่านคนไหนก็ได้แล้วแต่เจ้าของ ส่วนมากจะถวายแด่พระผู้เฒ่า หรือว่าพระองค์นี้จะสึก ลาเพศ ก็เป็นที่เสียดายของบรรดาศรัทธา การตานต๋อดผ้าเป็นการป้องกันการลาสิกขาของพระสงฆ์ องค์นั้นๆ หรือทำกับพระที่ปฏิบัติชอบเคร่งครัด คนโบราณมักจะไปทำกับพระที่มีลักษณะเช่นนี้

วิธีทำ คือ จะนำเอาของที่ตานต๋อดทั้งหมดนั้นไปวางหน้ากุฏิ (คนแต่ก่อนฮ้องว่าโฮง) เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ก็จุดเทียน ธูปบูชาตั้งจิตตั้งใจภาวนา เอาบุญเสร็จแล้ว จะจุดประทัดชนิดต่างๆที่มีเสียงดังๆเพื่อให้พระผู้เฒ่าสะดุ้งตื่น ส่วนศรัทธาเจ้าภาพที่มีมาทุกคน ก็พากันหลบซ่อนหมดไม่ให้เห็นตัว คอยว่าพระผู้รับจะออกมารับด้วยวิธีใด ตามปกติพระผู้รับจะออกมาทักว่า โกวัดโถโกวะฐะสะ อัฐฐบริขารมวตผุ่นนี้ ทั้งหมดทั้งมวลนี้จะเป็นของบุคคลใด หรือเทวดาองค์ใด หากมีเป็นของมีเจ้าของก็ขอมารับเอาของทั้งมวลไป เสียแต่บัดนี้ ว่าแล้วก็กลับเข้าห้องไปให้พระไม่มีเจ้าของ ท่านก็จะอธิษฐานเอาผ้าบังสกุลมาแล้วนั่งพิจารณาแผ่เมตตาให้ศิลาให้พร พวกเราเจ้าข้าทั้งหลายทำบุญเสร็จแล้วก็พากันกลับบ้าน โดยพระไม่รู้ว่าใครมาทำบุญเรียกว่าทานทอด

แหล่งที่มาของข้อมูล

ชมรมอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีเชียงใหม่. 2539. ประเพณีเก่าเชียงใหม่ 700 ปี. เชียงใหม่ : ชมรมอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีเชียงใหม่.